

прилѣга. Както днесъ църквата облича Христа, така успѣшно вървята работитѣ ѝ. Тъй щото, не сѫ важни дрехите, които човѣкъ може да си представи въ изражението, но важни сѫ онѣзи дрехи, които той изработва съ своята мисъль, съ своето чувство и съ своето действие. Тази дреха никой не може да ви отнеме. Тя е реалната, сѫществена дреха на човѣка.

Нѣкой казва: Да имамъ и азъ една такава чудна кесия, много нѣщо бихъ направилъ. — Какво бихте направили съ тази кесия? Ще отидете съ нея при царската дъщеря, която ще вземе кесията ви, а васъ ще изпѣди навънъ. Голѣмо изкуство е да знае човѣкъ, какъ да задържа въ себе си хубавото, което придобива. Представете си, че нѣкой ви даде тази чудна кесия, да разполагате съ нея, както разбирате. Първо вие се чувствувате силенъ, мощнъ, мислите, че всичко можете да направите. Казвате: Имамъ ли тази кесия въ рѣжата си, цѣлиятъ свѣтъ е мой! Следъ това пожелавате да видите царската дъщеря. Отивате при нея, и тя взима не само кесията, но и прѣстена, и чашата, и тояжката ви, и вие оставате самъ срѣдъ пѫтя, въ линии и мѣчнотии. Какво ще правите? — Това, което галениятъ синъ е направилъ. Той се принудилъ да отиде на единъ самотенъ островъ, далечъ отъ хората, далечъ и отъ майка си, отъ която взелъ всичко, което имала. Въ този островъ растѣли ябълки и смокини. Хапналъ той една отъ ябълките, но какво било очудването му, когато се видѣлъ съ рога? Значи, отъ ябълките му израснали рога. После хапналъ отъ смокините, и забелязалъ, че рогата му паднали. Това го навело на една хубава идея, да напълни две голѣми кошници отъ тия плодове: едната кошница да напълни съ ябълки, а другата — съ смокини. Сега вече той намѣрилъ начинъ, какъ да си отмѣсти на царската дъщеря.

Единъ денъ той се качилъ на параходъ и отпѫтувалъ съ него за царството, дето живѣла красавата царска дъщеря. Влѣзълъ въ столицата на царството и отишълъ въ дома на една стара баба, дето оставилъ кошницата съ смокините, и следъ това излѣзълъ изъ града съ кошницата, въ която имало ябълки. Обикалялъ той около двореца и продавалъ ябълките си, хубави, едри, червени, каквито нѣмало никѫде въ царството. Царски-